Zile ale „DACIADEI“ de vară la Iași

„ÎN FAMILIE, ÎN PRIMUL RÎND, SE FACE EDUCAȚIA PENTRU SPORT...“

Vizitatorului, „dulcele tîrg al Ieșilor“ i se prezintă astăzi în două ipostaze : una — mai ales atunci cînd urci spre Copou, prin vechea citadelă universitară — încărcată de amintiri, aducînd în memorie figuri de neuitat ale culturii românești ; alta — în care liniile îndrăznețe ale noilor edificii social-culturale, ale obiectivelor industriale domină, demonstrînd că și aici, la Iași, tradiția se îmbină armonios cu prezentul, că oamenii săi lucrează cu hărnicie, pentru crearea unei **noi tradiții**, în care se regăsesc aspirațiile de totdeauna ale acestui colț de țară, ale întregii țări...

Soarele a ieșit, în cele din urmă, învingător în disputa cu... norii și totul s-a umplut de o lumină aparte, care dădea strălucire culorilor, care îndemna — prin acea căldură blîndă de primăvară — la plimbare prin parcuri, care îndemna la mișcare, la sport. Reclamele răspîndite prin oraș anunțau „capetele de afiș“ ale programului sportiv : meciurile de volei dintre jucătoarele noastre și campioanele mondiale, întîlnirea divizionară de fotbal dintre „politehniști“ și dinamoviștii bucureșteni, partidele de baschet și volei din campionat etc. etc. Dar, pe noi ne interesa, de data aceasta, cum vor răspunde ieșenii la... apelul sportiv al soarelui. Iată-ne, așadar, în „plimbare“ pe la terenuri, pe care — ne asiguraseră gazdele — **„indiferent de vreme, poți afla numeroși amatori de sport, făcîndu-le, acum, din ce în ce mai neîncăpătoare...“** În cartierul Socola — Nicolina sînt multe cămine de nefamiliști. Acolo locuiesc și mulți tineri de la **Trustul de construcții**, tineri viguroși, pentru care **„activitatea în aer liber nu este o noutate“** — cum spune **Constantin Hrimiuc** — și care, poate tocmai de aceea, nu pregetă să-și încerce forțele într-o întrecere de cros. Diplomele „Daciadei“ **au** revenit lui **Constantin Hrimiuc, Carol Keci** și **Ion Haman**, cei care — după spusele unor colegi — **„aleargă cu același spor cu care și lucrează“**. Dar, cum numai crosul n-a fost de ajuns, disputele la popice și tenis de masă au completat programul... La arnea **C.F.R.** (unde ne-am convins și altă dată că aici sînt mulți practicanți ai popicelor) n-au ieșit învingătoare gazdele, ci oaspeții : **Eugen Lipșa** și **Anton Greier** de la Olimpia și **Ion Dăscălescu**, de la Voința. **„Oricum, ne vom lua revanșa, chiar pe pistele lor !“** — sîntem asigurați înainte de plecare. Ne îndreptăm spre **Combinatul de fibre sintetice**. Pe un traseu amenajat în imediata apropiere a întreprinderii disputa este în plină desfășurare. Am pierdut startul, dar vom vedea finalul. Suporterii au... opinii diferite. Aflăm imediat motivul : în frunte se află **Adrian Aștefanoaie** și **Petru Rusu**, unul de la secția fibre nr. 2, celălalt de la „nr. 1“. Ei au fost în frunte. Alături de ei, noi credem că... pe aceeași poziție s-au situat și ceilalți 680 de băieți și fete. Stăm de vorbă cu **Dumitru Simionovici**, care asistă la întreceri împreună cu cei doi copii ai săi. Nu, nu lucrează la combinat, ci în altă parte, dar se află aici — ne spune — pentru că **„în familie, în primul rînd, se face educația pentru sport. Începînd de dimineață, cu gimnastica de înviorare, și terminînd, dacă vreți, cu selecția pentru... performanță. Este, oare, așa de greu să te scoli cu 5 minute mai devreme și să execuți cîteva mișcări ? Este, oare, așa de dificil ca, atunci cînd aștepți tramvaiul sau autobuzul, în loc să stai nemișcat, să faci cîțiva pași în sus și în jos ? Și ce-i împiedică oare pe părinți să îndrepte pașii copiilor spre sport ? În fond, este spre folosul tuturor“.** Îi dăm dreptate. Aveam să-l regăsim mai tîrziu, la meciurile de volei, la cel de fotbal... În drum spre celelalte baze sportive — unde activitatea era încă în plină desfășurare, deși poate ceasul impunea o... reprofilare de program — stăm de vorbă cu **D. Iacob**, secretarul C.J.E.F.S. Aflăm, printre altele, că **„s-a reorganizat întreaga activitate privind gimnastica la locul de muncă, asigurîndu-se nu numai programe noi, dar și o mai bună instruire a tuturor celor care dirijează această activitate. Sperăm să contribuim astfel și mai mult la menținerea prospețimii fizice, la întărirea sănătății și puterii de muncă. Că oamenilor de la noi le place mișcarea am putut-o constata și în această... plimbare a noastră“.** Și are dreptate.

...Pe stradă, tineri sau vîrstnici, cu chipuri luminoase, veseli. Printre ei se află, desigur, și elevul **Vasile Podaru** — de la Școala C.F.S., și **Mihai Filaboo** — de la combinat, și **Constantin Cantemir**, și **Nicolae Dumitriu**, și **Ion Popa** — colegi de muncă la Nicolina, și mulți, mulți alții care, cu cîteva ore mai înainte, se aflau pe terenurile de sport. Se duc acum, poate, la teatru, la cinematograf, în vizită la prieteni sau... la plimbare.

Emanuel FÂNTÂNEANU

ORGANIZAȚIA DE PIONIERI, ÎN SPRIJINUL PERFORMANȚEI ATLETICE

— Copii, sîmbătă și duminică, ne revedem pe dealul Sasului !...

Cel care face invitația este **prof. Ion Borcănescu**, de la Liceul de filologie-istorie, din Cîmpulung-Muscel, comandant instructor de pionieri. O invitație adresată elevilor din clasele V—VIII.

A cîta de la începutul anului școlar ? Pentru a afla răspunsul nu avem decît să răsfoim situațiile statistice ale unității de pionieri din liceu; acțiuni sportive de masă în fiecare săptămînă și uneori chiar de mai multe ori, cînd unele lecții de educație fizică au fost programate chiar pe pîrtiile din jurul școlii. Pe dealul Sasului, locul de predilecție pentru schi și săniuș al elevilor din Cîmpulung Muscel, urcă de obicei reprezentanții tuturor claselor de pionieri.

Trebuie făcută precizarea că pionierii de la Liceul de filologie-istorie din Cîmpulung Muscel sînt cunoscuți pentru veleitățile lor de viitori atleți. **Marian Zevedei**, din clasa a VII-a, de pildă, printre fruntași pe județ, pe Argeș, la probe de alergări și rezistență. Un frumos succes al unității de pionieri. Altele vor urma curînd, cum se nădăjduiește. Le pregătesc fetele, pionierele **Carmen Oproiu, Mariana Grecu, Cristina Birăescu, Claudia Paltin** și **Iuliana Șendroiu**. Sînt atletele-pioniere pe care prof. Ion Borcănescu le-a recomandat colectivului catedrei de specialitate, pentru performanță.

A făcut ceva mai mult, într-o bună măsură a și pregătit pe aceste mici sportive. Le-a pregătit în cunoștință de cauză, cu 15 ani în urmă, îndrumătorul cu probleme de pionieri a fost el însuși atlet, campion de juniori în probe de sprint (100 și 200 metri). Pasiunea pentru atletism a rămas, ea se transmite generațiilor tinere. Este foarte bine, pentru că, iată, direct, **unitatea de pionieri colaborează strîns cu profesorii de educație fizică, îi ajută în procesul de selecție și, în parte, chiar și în cel de instruire. Tradiția atletică a liceului din Cîmpulung Muscel obligă.**

Firește, conducerea liceului dorește ceva mai mult : ca angrenarea în atletism a elevilor-pionieri să depășească „hotarele“ instituției, să se găsească modalități pentru ca operația să înceapă, de fapt, la nivelul tuturor școlilor generale din oraș (6 la număr). În acest fel s-ar asigura un și mai temeinic flux spre selecție și s-ar cunoaște ceva mai devreme cine anume și cîți elevi vor forma viitoarele grupe de pregătire. Aceasta presupune ca unitatea de pionieri a Liceului de filologie-istorie să se bucure de înțelegerea celor din școlile generale, să realizeze împreună acest sondaj.

Tiberiu STAMA

FĂURARI DE MARI CAMPIONI

(Urmare din pag. 1)

tuturor victoriilor din palmaresul handbalului românesc : 1956 și 1960 — echipa feminină campioană mondială la handbal în 11, 1962 — echipa feminină campioană mondială la handbal în 7, 1961, 1964, 1970 și 1974 — echipa masculină campioană mondială la handbal în 7. Se adaugă, desigur, medaliile de argint sau de bronz, tot la „mondiale“ sau la Jocurile Olimpice, performanțele de la competițiile supreme studențești și de tineret, alte și alte rezultate de răsunet internațional.

— Care credeți că au fost atuurile înălțării handbalului românesc ?

— La baza ascensiunii a stat atmosfera fertilă creată de partid și de stat pentru dezvoltarea rapidă și multilaterală a mișcării sportive. În acest context deosebit de favorabil, handbalul a putut să depășească handicapul lipsei de experiență. A fost posibilă crearea specialiștilor prin I.E.F.S., realizarea unei baze materiale la nivelul necesităților, o permanentă selecție prin școli, cluburi sportive școlare și secții de juniori. Pe aceste temelii solide s-au grefat marile calități ale familiei handbalului nostru : munca și colaborarea.

— Insistînd pe aceste două caracteristici, veți dezvălui, fără îndoială, o bună parte din secretele ascensiunii. Sînteți de acord s-o faceți ?

— Cu plăcere. Handbalul a devansat o serie de curente, el punînd — cu ani înainte de a se semnala și în alte discipline — accent deosebit pe cantitate și calitate. Așa a fost posibilă străpungerea zidului format din echipele cu tradiție și valoare în handbalul internațional. Avînd acest suport al muncii asidue, al calității, handbalul nostru n-a fost un meteorit pe firmamentul internațional. El a intrat surprinzător, dar și-a consolidat an de an reputația, și-a cucerit respectul cuvenit. Crearea școlii handbalului românesc a fost mai întîi opera unor entuziaști inovatori, apoi colaborarea continuă, fructuoasă a unui mare număr de tehnicieni. S-a muncit cu rîvnă încă de la eșalonul începătorilor, acolo unde selecția este precumpănitoare, pînă la cel al echipei naționale. Am colaborat la echipa națională cu Constantin Popescu, cu Oprea Vlase, Ioan Kunst Ghermănescu, Eugen Trofin, Cornel Oțelea și Lascăr Pană, cu unii dintre ei muncind și astăzi cot la cot pentru pregătirea reprezentativei masculine în vederea Jocurilor Olimpice de la Moscova, dar am simțit permanent și ajutorul tehnicienilor de la cluburi, al oamenilor pe care mi-i amintesc fără să-mi răsfoiesc caietele de notițe pentru că nu-i voi uita niciodată : Popescu — Colibași, Arcadie Kamenițki, Francisc Spier, Constantin Lache, Constantin Jude, Mihai Pintea, Dumitru Sîrbu, Romeo Sotiriu, Ioan Donca și alții. Împreună am creat stilul de joc al handbalului românesc, axat pe calitățile — agilitate, viteză, fantezie — ale tinerilor de la noi. Echipele de aur n-au fost ale lui Nedef sau Ghermănescu, Vlase sau Trofin, ci ale handbalului nostru, ale tuturor tehnicienilor și activiștilor săi, pentru că — realmente — toți au pus umărul, toți au muncit cu sîrg, pasiune și entuziasm la înălțarea acestui edificiu.

— Performanțele reprezentativelor naționale și ale puternicelor echipe de club au atras ca un magnet tineretul spre handbal.

— Așa este. Nu există propagandă mai bună pentru un sport decît performanța realizată, decît sportivii — vedete în adevăratul înțeles al cuvîntului, vedete care devin modele. Este cazul lui Gruia și Gațu, Penu și Birtalan, al atîtor mari sportivi pe care i-a avut și-i mai are încă handbalul nostru. Nici eu, nici colegii mei n-am urmărit tineretul cu care am lucrat de-a lungul acestor decenii numai prin lentila sportului. I-am privit ca oameni, în devenirea lor, ca viitori cetățeni pe care sportul are menirea să-i educe. De aceea mă bucur că toți marii noștri sportivi, aș spune chiar imensa majoritate a celor care au practicat această disciplină la nivel de performanță, au devenit oameni de nădejde, profesori, doctori, ingineri, antrenori, muncitori cu înaltă calificare, ofițeri.

— Sîntem în preajma unei noi ediții a Jocurilor Olimpice. În 1972, la München, echipa României a cucerit locul III, iar în 1976, la Montreal, medaliile de argint. Ce urmează acum ?

— Logic ar fi ca la Moscova să urcăm pe primul loc. Este dorința colectivului de antrenori — Ioan Kunst Ghermănescu, Lascăr Pană și cu mine —, a jucătorilor și, firesc, a tuturor iubitorilor handbalului de la noi. Pentru aceasta muncim zi de zi, ceas de ceas. Revenirea în vîrful ierarhiei nu este o treabă ușoară și asta se știe. Dar ea este o mare obligație a tuturor oamenilor handbalului nostru și pentru împlinirea ei nimeni nu-și precupețește eforturile.

— În ce credeți că constă viitorul handbalului nostru ?

— Fără discuție, în modul în care antrenorii juniorilor vor ști și vor dori să muncească. Luînd exemplul celor dinaintea lor, ei vor trebui să-și investească talentul, priceperea și forța de muncă în selecția, pregătirea și promovarea tinerilor dotați pentru handbalul modern, sport a cărui arie cuprinde astăzi forță, viteză, inteligență, rezistență, agilitate și rafinament tehnic, posibilități nelimitate de materializare a unor scheme tactice ingenioase.

Nicolae Nedef, unul dintre marii artizani ai succeselor handbalului românesc din ultimul sfert de veac, rămîne gînditor. Parfumul amintirilor s-a estompat, bucuria succeselor trecute a dispărut și ea. A rămas doar grija pentru viitoarele examene ale handbalului românesc, pentru asigurarea permanenței sale ascensiuni. Pasiunea, experiența, vastele sale cunoștințe, puterea sa de muncă se vor alătura efortului general. Pentru Nicolae Nedef, începe un nou pătrar de veac...

CUPRINDEREA CÎT MAI MULTOR TINERI DE LA SATE ÎN PRACTICAREA OINEI

(Urmare din pag. 1)

ma deschiderii noului sezon competițional, sportivii care practică această frumoasă disciplină avînd în față un bogat calendar competițional de masă și de performanță.

Pentru a afla mai multe detalii asupra activității care urmează, am solicitat un interviu tovarășului dr. **Luigi Martiș**, președintele F.R.O.

„Sub puternicul impuls generat de marea competiție sportivă națională „Daciada“ — ne-a spus pentru început interlocutorul — oina a continuat să se răspîndească și anul trecut, atît la orașe cît și la sate, calendarul fiind astfel eșalonat încît, practic, din primăvară și pînă toamna tîrziu, tinerii au putut să fie prezenți la startul a numeroase competiții. Iată doar cîteva dintre acestea : „Cupa României“, campionatele naționale de seniori și juniori, o seamă de întreceri de masă cum ar fi „Cupa U.T.C.“, „Cupa speranțelor“, „Cupa U.G.S.R.“, campionatul liceelor agricole, „Dinamoviada“, „Universiada“, „Cupa UNCAP“, „Cupa recoltei“ etc. Un interes aparte pentru aceste manifestări au acordat comisiile județene Dîmbovița, Sibiu, Buzău, Ialomița, Vrancea, Vîlcea, Argeș, Maramureș, precum și comisia municipală București“.

— Care ar fi prioritățile în ceea ce privește dezvoltarea oinei în acest nou sezon ?

— Dacă în școlile generale, în mod deosebit, dar și în unități de învățămînt cu alt profil, s-a reușit, grație pasiunii unor activiști obștești, reintroducerea practicării oinei, nu același lucru se poate spune despre localitățile rurale. Deci problema nr. 1 a federației de specialitate în acest an este cuprinderea cît mai multor tineri de la sate în sfera competițională de masă, îndeosebi, a oinei. Am făcut precizarea referitoare la activitatea de masă, întrucît cea de performanță constituie o altă problemă. Pentru a stimula înființarea de echipe în localitățile rurale ne gîndim să aducem unele îmbunătățiri și sistemului competițional. Astfel, dorim să organizăm două semifinale ale campionatului național — una pentru echipele sătești și o alta rezervată celor de la orașe. Finala ar urma să și-o dispute, într-un meci dublu, cîștigătoarele acestei penultime faze. Orice sugestie în această privință — unele fiindu-ne oferite chiar la plenara comitetului federal — vor fi bine primite și analizate cu toată atenția

— Pentru că tot v-ați referit la sistemul competițional, ar fi, credem, actuală și o altă întrebare : s-ar putea întreprinde ceva astfel ca la finalele „Cupei României“ și ale campionatului național să nu mai fie prezente mereu și mereu aceleași echipe ?

— Problema nu este atît de simplă. Dacă formațiile respective au valoare — și au dovedit că au — nu le putem împiedica să apară, chiar dacă situația se repetă mulți ani la rînd, pe tabloul final al celor două mari întreceri. Dacă însă se va acționa — și aceasta cerem noi comisiilor județene și activiștilor federației — pentru înființarea cît mai multor echipe, dacă acestea vor avea instructori și antrenori capabili, dacă vor primi sprijinul organelor locale ale mișcării sportive, nu se poate ca, la un moment dat, alături de formații cu statut de „senatoare de drept“, să nu apară și altele, capabile să se confrunte cu șanse de izbîndă pînă în fazele superioare ale întrecerilor. Avem convingerea că vom ajunge, nu peste mult timp, și în această fericită situație. Dorim, de asemenea, ca în acest sezon competițional să transpunem în viață o mai veche hotărîre a colegiului central al antrenorilor, aceea a obligării fiecărei asociații sportive de a fi prezentă, în campionat și în cupă, cu echipe de juniori, iar calificarea unei echipe pentru faza finală și, eventual, turneul final, să fie determinată și de existența echipei de juniori, din rîndul căreia să se folosească în joc cel puțin 1—2 tineri.

— În problema arbitrajelor au rămas aspecte nerezolvate ?

— În bună măsură, problemele legate de arbitraje au fost lămurite. Ne propunem și în continuare promovarea curajoasă a unor arbitri tineri, alcătuirea unor brigăzi omogene, competente și obiective. Ținînd seama de volumul mare al competițiilor din acest an, s-a hotărît formarea unui corp mai larg de oficiali, promovînd în mai mare măsură și arbitrii din județe.

★

Programul de măsuri pe anul 1980, calendarul competițional, cadrul organizatoric preconizat de concursurile „Daciadei“ — toate acestea permit ca sportul nostru național să fie îndrăgit de tot mai mulți tineri. Continua perfecționare a sistemului competițional, precum și instituirea unei discipline ferme la toate verigile constituie pîrghii hotărîtoare pentru progresul oinei.